

Bilag F.**Bestyrelsen for
Den danske Købstadforening.**

Den 18de Juli 1911.

Til Indenrigsministeriet.

I Skrivelse af 14. f. M. har det høje Ministerium udbedt sig Bestyrelsens Erklæring angaaende et paatænkt Lovforslag om Tilvejebringelse af en Ordning af Arbejdsanvisningen og nærmere skitseret Indholdet af dette Lovforslag. I den Anledning skal Bestyrelsens Flertal (Pagh, Mik, Johansen, Kier, Lau, Nanke) bemærke, at man erkender, at en rationel Ordning af Arbejdsanvisningen er en Sag, som angaar det hele Samfund, ikke mindst fordi en saadan Ordning er velegnet til at sikre Gennemførelsen af Loven om Arbejdsløsheds-kasser i den Aand, hvori denne Lov er givet. Vi maa derfor erkende, at saavel Stat som Kommune er i høj Grad interesseret i Spørgsmaalet, og vi kunne tiltræde det citerede Indhold af Lovforslaget, naar dette ændres paa de Punkter, som vi nu skulle tillade os at omtale.

Vi billige fuldt ud, at det skal være enhver Kommune *tilladt* at oprette et eller flere Anvisningskontorer med en Bestyrelse, bestaaende af et lige Antal Arbejdere og Arbejdsgivere, der vælges af det vedkommende kommunale Raad, og med en Formand, som hverken maa være Arbejdsgiver eller Arbejder; men ligesom vi maa formene, at der altid *skal* gives de stedlige Organisationer af Arbejdere og Arbejdsgivere Adgang til at gøre Indstilling til Valg af Bestyrelsesmedlemmer indenfor hver Gruppe, saaledes formene vi, at det vil fremme Samarbejdet indenfor Kontorets Bestyrelse, naar dennes Formand vælges af Bestyrelsen selv, og ikke af Kommunalbestyrelsen, undtagen naar Stemmerne staa lige. Vi formene derhos, at Ministeriets Godkendelse af Formanden ikke udkræves.

Størrelsen af Bestyrelsens Dagpenge bør fastsættes i selve Loven eller i det af Ministeriet godkendte Reglement for Kontoret.

Vi billige Bestemmelsen om, at Kontorerens Arbejde skal fortsættes uafhængigt af indtrædende Arbejdsstandsninger, men vi formene, at det bør gøres Kontorerne til Pligt at give de Arbejdere eller Arbejdsgivere, som kunne antages at have Interesse deri, Meddelelse om de Arbejdsstandsninger, som maatte være det paagældende Kontor bekendt, Paa den anden Side forstaa vi den citerede Bestemmelse saaledes, at Hensigten med den bl. a. ogsaa er, at Kontorerne i Tilfælde af Arbejdsstandsning i et eller andet Fag skulle være berettigede til at henvise Arbejdssøgende i det Fag, i hvilket der er Konflikt, til et andet Fag, naar de mene, at den Arbejdssøgende kan arbejde tilfredsstillende i dette Fag.

Vi ere enige med Ministeriet i, at Arbejdsanvisningskontorerne skulle være pligtige til Samarbejde med anerkendte Arbejdsløsheds-kasser; men vi formene, at der i selve Loven enten bør gives Regler for dette Samarbejde eller bør findes en Bestemmelse om, at disse Regler skulle fastsættes i Kontorerens Reglement og enslydende for alle Arbejdsanvisningskontorer.

Den citerede Begrænsning i Størrelsen af Rejsehjælpen bør formentlig udgaa, da den Arbejdssøgende meget sjældent vil kunne udrede nogen Del af Rejseudgifterne.

Bestemmelsen om, at Statstilskudet til frivilligt oprettede Arbejdsanvisningskontorer ikke maa overstige Trediedelen af Kontorerens Driftsudgifter, finde vi for vag, og vi maa holde for, at Statskassen altid skal refundere Halvdelen af de paagældende Udgifter.